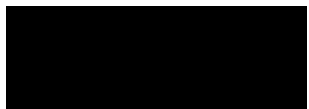

Posłuchaj

()

Z kazań błogosławionego patriarchy Jerozolimy Cyryla.

■auki błogosławionego Pawła wydają się same w sobie wystarczającą instrukcją dla was dotyczącą tych Boskich Tajemnic, dzięki którym, jeśli

zostaniecie uznani za godnych, staniecie się, że tak powiem, jednym Ciałem i jedną Krwią z Chrystusem. Paweł mówi, że nasz Pan Jezus Chrystus „tej samej nocy, w której został wydany, wziął chleb i dziękując, połamał go i dał swoim uczniom, mówiąc: Bierzcie, jedzcie, to jest Ciało moje. Podobnie wziął kielich, dziękując, i powiedział: Pijcie z niego wszyscy, to jest Krew moja. Skoro więc On sam wyraźnie stwierdził i powiedział o tym Chlebie: „To jest moje Ciało” – kto ośmieli się jeszcze wątpić, że tak jest? A skoro to On sam absolutnie potwierdził i powiedział o tym kielichu: „To jest moja Krew” – kto ośmieli się jeszcze wątpić lub twierdzić, że nie jest to Jego Krew?

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■. Gdy oni wieczerzali, wziął Jezus chleb i błogosławił i łamał i dawał uczniom swoim i rzekł:

■ Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.

■ Mówili mężowie przybytku mego: Ktoby dał z mięsa jego, abyśmy się nasycili?

■ Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.

■a początku swojej działalności, w Kanie Galilejskiej, Pan zamienił wodę w wino, które ma pewne cechy wspólne z krwią. Czyż powinniśmy uznać Go za mniej godnego, abyśmy w Niego wierzyli, gdy zamienia wino w krew? Gdy został zaproszony na wesele, na którym dwoje stało się jednym ciałem, dokonał pierwszego cudu, zadziwiając wszystkich ludzi. czyż możemy mniej pewnie wierzyć, że dał nam swoje Ciało i Krew, abyśmy je spożywali, lub przyjmować je z mniejszą wiarą, że są one rzeczywiście Jego Ciałem i Krwią? Pod postacią chleba daje nam swoje Ciało, a pod postacią wina – swoją Krew, a kiedy przystępujesz do Komunii, to właśnie Ciałem i Krwią Chrystusa się karmisz, stając się uczestnikiem Jego Ciała i Krwi. W ten sposób stajemy się nosicielami Chrystusa, mianowicie poprzez noszenie Chrystusa w naszych ciałach, kiedy przyjmujemy Jego Ciało i Krew do naszych własnych ciał. Tak więc, jak mówi błogosławiony Piotr, jesteśmy „uczestnikami boskiej natury”. 2 Piotra 1, 4.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Jezus wziął kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich nowy Testament jest we krwi mojej:

■ To czyńcie, na pamiątkę moję.

■ Pamięcią pomnieć będę, i uschnie we mnie dusza moja.

■ To czyńcie, na pamiątkę moję.

■ Chrystus powiedział kiedyś w rozmowie z Żydami: „Jeśli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Jego Krwi, nie będziecie mieli życia w sobie”. Jana 6:53. Ale oni nie zrozumieli duchowego znaczenia tych słów i „od tego czasu wielu uczniów Jego odeszło i nie chodziło już z Nim”. 66. Myśleli, że nakazał im spożywać ciało. W Starym Testamencie również istniał chleb pokładny, ale ten chleb Starego Testamentu miał teraz przestać istnieć. Chleb Nowego Testamentu to „chleb, który z nieba zstępuje” (50), kielich Nowego Testamentu, kielich zbawienia, ten chleb i ten kielich, które uświęcają zarówno dusze, jak i ciała. Dlatego chcę, abyś zrozumiał, że Chleb i Wino, do których masz przystąpić, nie są zwykłym chlebem ani zwykłym winem, lecz są Ciałem i Krwią Chrystusa. Nawet jeśli twoje zmysły zaprzeczają temu faktowi, niech wiara utwierdzi cię w tym przekonaniu. Nie oceniaj rzeczy po smaku, ale niech wiara zapewni ci ponad wszelką wątpliwość, że

uczestniczysz w Ciele i Krwi Chrystusa.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■. Jam jest chleb żywota: ojcowie wasi jedli manę na puszczy, a pomarli:

■ Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.

■ Jam jest chleb żywy, który z nieba zstąpił: jeśliby kto pożywał tego chleba, żyć będzie na wieki.

■ Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.

Z Ewangelii św. Jana

■ onym czasie Jezus rzekł do tłumu Żydów: „Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a krew moja jest prawdziwym napojem”. I tak dalej.

Homilia św. Cyryla, papieża Aleksandrii.

Księga IV, rozdział 17

„Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew”, mówi Pan, „trwa we Mnie, a Ja w nim”. Jeśli ktoś weźmie dwa kawałki wosku, stopi je i wleje jeden do drugiego, to koniecznie się one połączą. Tak samo ten, kto przyjmuje Ciało i Krew Pana, staje się tak zjednoczony z Panem, że znajduje się w Chrystusie, a Chrystus w nim. Inne porównanie znajdziesz w Ewangelii Mateusza. Pan mówi tam: „Królestwo niebieskie jest podobne do zaczynu, który kobieta wzięła i włożyła do trzech miar mąki, [aż cała się zakwaszyła]” (Mt 13, 33), ponieważ, jak mówi Paweł, „trochę zaczynu zakwasza całe ciasto” (Gal 5, 9). Tak samo niewielka ilość tego błogosławieństwa przyciąga całego człowieka do siebie i napełnia go swoją łaską, a w ten sposób Chrystus mieszka w nas, a my w Chrystusie.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Kto pożywa moje Ciało i pije moją Krew,

■ We Mnie mieszka, a Ja w nim.

■ Nie ma innego, równie wielkiego narodu, który by miał bogów tak bliskich sobie, jak bliski jest Bóg nasz.

■ We Mnie mieszka, a Ja w nim.

Jeśli chodzi o nas, to jeśli chcemy zdobyć życie wieczne, jeśli pragniemy, aby Dawca nieśmiertelności zamieszkał w nas, biegnijmy swobodnie, aby otrzymać to błogosławieństwo, i strzeżmy się, aby diabeł nie zdołał rzucić nam przeszkody w postaci fałszywej czci. Słusznie mówisz i dobrze wiemy, jak napisano: „Kto spożywa ten chleb lub pije kielich Pański niegodnie, spożywa i pije potępienie dla siebie”. Kor. xi. 27, 29. Dlatego badam siebie i uznaję, że jestem niegodny. I pytam cię, który cytujesz mi te słowa, kto kiedykolwiek zostanie uznany za godnego? Kiedy staniesz się godny, aby zostać ofiarowanym Chrystusowi? Jeśli przez grzech jesteś niegodny i nie przestajesz grzeszyć (bo, jak mówi psalmista: „Któż może zrozumieć swoje błędy?” Ps. xviii. 13), to na zawsze pozbawiony będziesz tego środka życia i uświęcenia.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Posłał Mię żyjący Ojciec i Ja żyję dla Ojca,

■ A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

■ Pan go nakarmił chlebem życia i mądrości.

■ A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

■ Dlatego radzę ci, abyś poświęcił się pobożnym myślom, żył ostrożnie i święcie, abyś otrzymał to błogosławieństwo, które, uwierz mi, nie tylko śmierć, ale i wszelkie choroby usuwa. Gdy bowiem Chrystus mieszka w nas, znosi prawo śmierci w naszych członkach, które walczy przeciwko prawu naszego umysłu (Rz 7, 23). 23, daje siłę pobożności, uspokaja burzliwe fale naszego umysłu, leczy chorych, podnosi upadłych i jak Dobry Pasterz, który oddaje życie za owce, sprawia, że owce nie giną.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

■ A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

■ Módlmy się.

■ Poże, któryś nam w tym cudownym Sakramencie zostawił pamiątkę Męki swojej, prosimy Cię, daj nam tak czcić świętą tajemnicę Ciała i Krwi Twojej, abyśmy skutki odkupienia w duszach naszych zawsze odczuwali.

■ który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.

■ Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Brewiarz Trydencki na Oktawę Bożego Ciała – Czwartek Oktawy | 15